

mundo **musical** **LA GUIA**

DE ESPECTACULOS Y OTRAS INFORMACIONES

DEL 12 AL 18 DE ABRIL DE 1982 • SUPLEMENTO N.º 53 • PRECIO 35 PTAS.

EL TERCER HOMBRE
UNA MAGISTRAL REPOSICIÓN
EN EL CINE ACTEÓN

JOAN MONLEÓN

Monleón —en Joan, perquè té un germà famós al futbol— va emergir de les falles com un iceberg perillós o com una espècie de balena blanca enclavificable i miraculosa. Ell anava a per totes. Fou un dels animadors de la falla **Bany dels Pavesos** i des d'aquelles origens locals i humils no ha deixat d'animar-nos a tots i totes. La polèmica sobre les falles i el concurs de teatre, que ells organitzaven i animaven, el va deixar a un costat.

La cançó va guanyar un **adelantado**. Amb uns primers **Els Pavesos** es va dedicar al folk. Recorde aquella formació amb tres xiques i no sé quants xicots. Ell se'ls

menjava pel garró. Era un **factotum**. Era el pare de les criatures. Esperit i cos anaven al mateix ritme. Era infatigable.

Els Pavesos amb Monle i Merxé esdivingueren d'allò més coneguts. No podien mai mancar en cap festa. Monle feia de **speaker** en els primers programes de ràdio en valencià. Monle i Merxé eixien en **La infanta Tellina**, dirigits per Rafa Gallart. Ho convertien tot en èxit. I en polèmica. Perquè els saberuts i refinats menyspreaven un estil tan xarró, tan "popularista". **Els Pavesos** no ha intentat canviar de línia. Han canviat els altres. I el públic el primer.

Joan Monleón fou cridat

per Vicente Escrivà senior per a fer un paperet en **El virgo de Vicenteta**. Quins aplaudiments li valgué aquella aparició! I el van condemnar a fer sempre de rector... **Con el culo al aire**, **El vicari d'Olot**, han introduït la seua bonhomia a la pantalla. Ara treballa en un **Zipi y Zape** després d'aparèixer en **Victòria**. És doncs tot un actor professional. Aquest any encara no ha fet el seu disc. Ni el nou muntatge que el públic espera. Ha interpretat un **Don Juan** de gran èxit amb Mary Santpere.

Monle és una criatura feli·niana. Si la exuberància és bella, **Monle és guapo**. Amb la seua corpora i la seua maduresa esdevé d'immediat el centre d'atenció. Crida l'atenció i es fa de voler. Acostumat a tractar al públic en la seua xocolateria, **La holandesa**, sap com ferse amb el públic, mantenir l'atenció, i treure-li e's diners. Monle és incombustible. Tots es cremen, ell segueix.

Trist, solitari, amargat, amb dos pams de nas i una llengua verinosa ho oblidat tot i sembla un xiquet, tot ho perdona, de tot treu punta, de tots és amic. Juga, balla —balla com pocs, com els d'altra època més feliç— xerra pels colzes. I la sap llarga.

Monle és un personatge com Alberto Sordi al film **I vitelloni**, capaç de servir com a centre d'una pel·lícula, si algun director o productor gosara anar més lluny. Fins ara interpreta allò que no és. El dia que li deixen mostrar-se com és, serà arrevatador. Aquest monstre —fill d'un aficionat a fer cinema, pare del primer film parlant valencià— va a més cada dia. Treballador com pocs, sap fer-se unes **public relations** com ningú. Això el portarà lluny. El dia que Barcelona —on és conegut— i Madrid el facen seu, el perdrem. I llavors ens adonarem de que ens feia falta, del buit que ens deixarà.